

faa overordentlig Betydning for deres
Tidspunkt.

Scharling: Da jeg første Gang havde Ordet, udtalte jeg, at jeg ikke vilde komme ind paa Storpoltikken, fordi jeg frygtede for, at en storpolitisk Diskussion ikke just vilde bidrage til at fremme den gode Forstaaelse og derved Arbejdet i dette Ting. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) har haft en anden Mening og har holdt et storpolitisk Foredrag. Det var dette, der bestemte mig til at begære Ordet igjen, men forinden Ordet var naaet til mig, tilfaldt det min ærede Kollega fra Aalborg (Bramsen) at faa Ordet, og han benyttede Besligheden til at give et Tilsvaer til dette Foredrag, hvilket Tilsvaer jeg i alt væsentlig kan henholde mig til, saa at jeg kun skal gøre nogle faa Bemærkninger. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds var saa over Maade glad ved sit eget Parti og stænkede det en Banegyrtel, som ikke saa lidt mindede om Anekdoten om Gæsten, der sad tabs og ikke havde et eneste rosende Ord til overs for de fortræffelige Vine, der stænkedes for ham. Først da den mindre gode Vin stænkedes, gav han sig til at rose den for den trængte sændelig til at roses. Det ærede Medlem havde sin hørt to Anke mod sit Parti, og disse Anke viste sig i Virkeligheden at være en Lovprisning af Partiet. Den ene var den, at Partiet var ærligt, alt for ærligt. Jeg tilstaaer, at jeg ikke har hørt den Anke fremsætte, men jeg er enig med det ærede Medlem i, at dersom det var den eneste Anke, som man kunde fremsføre mod Partiet, maatte det til visse indrømmes, at det var et ganske fortræffeligt Parti. Den anden Anke fremsættes med ikke ringe Behændighed fra det ærede Medlems Side, det var den, at Partiet skulde være saa uensartet sammensat. Dette gengav det ærede Medlem saaledes at det uensartede skulde bestaa i, at Partiet bestod af Landmænd og Kobstadsfolk, Bøggfolk og Jurister. Ja, dersom det var en Anke mod Partiets Sammensætning, var denne Anke i Virkeligheden ogsaa en Ros for Partiet, thi det er netop et Fortrin ved et Parti, at det inden for sine Kammer rummer — og derfor repræsenterer — de forskellige Samfundsklasser og Gaa i Samfundet. I jo højere Grad det gør dette, desto bedre og desto mere vil det lære at se paa alles Ligeberettigede Interesser og ikke søge at fremme en enkelt Klasse's Interesser paa en andens Befordring. Det er det, der i Virkeligheden har været Højres Styrelse i denne lange Arrække. Det skulde glæde mig, om det ogsaa vilde blive Reformpartiets Styrelse, og hvis det virkelig

skulde vise sig, hvad det ærede Medlem siger, at Partiets Grundhynspunkt var lige Ret for alle og lige Hensyn til alle, og hvis Partiet virkelig kan gennemføre den Grundsetning, vil jeg give det ærede Medlem Ret i, hvad han sagde, at med et saadant Parti er det let at komme til Forstaaelse. Jeg maa blot tilstaa, at endnu synes jeg ikke, vi have faaet tilstrækkelige Beviser derfor. Det ærede Medlem loopryste ganske vist sit Parti for, at det havde styrket sig med en stor Iver — med næsten alt for stor Iver — over det Arbejdsstof, som i forrige Samling var blevet forelagt, man havde med „graadig Iver“ kastet sig over det hele Arbejdsstof. Ja, dersom det ærede Medlem derved har tænkt paa Sagernes første Behandling her i Tinget, har det ærede Medlem Ret. Man kunde endog for at blive i det ærede Medlems Billede sige, at det ærede Flertal i den Grad forslugte sig paa Arbejdet, at det fik det forkert i Halsen. I alt Fald blev det ikke i Stand til at give større og brugbare Betænkninger over de forelagte Lovforslag, naar indtages Lovforslaget om Jærnbaneltrafikken. Enten afgav det korte Betænkninger, som ikke indeholdt stort, eller ogsaa var det Betænkninger, som ikke kunde siges at have givet noget Grundlag for Arbejdet i denne Samling. Det ærede Medlem vendte sig derefter mod Højrepartiet og søgte at stille en Diagnose for det. Jeg giver det ærede Medlem for Aalborg (Bramsen) Ret i, at denne var fuldstændig urigtig. Det ærede Medlem mente, at det var Højres uhjælpelige Slavanti, at det havde gjort sig skyldig i Grundlovsbrud. Jeg maa slutte mig til min ærede Kollegas Udtalelse om, at hverken det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds eller noget andet æret Medlem her i denne Sal har Kompetence til at bedømme, om der er begaaet Grundlovsbrud eller ikke, og at den Omstændighed, at dette Ord gentages, ikke giver det større Vægt. Der havde været mere Grund for det ærede Medlem, som jo selv i sin Tid har hørt til Højre, til at fremhæve, at Propositionerne være et paatvingent Rodværge over for Angreb, som hvis de være blønde gennemførte, sikkert vilde have været et Brud paa Grundloven, og der kunde fremdeles have været Anledning for ham til at fremhæve, at dersom Højre og den forrige Regering virkelig havde haft til Hensigt og havde ønsket at gennemføre et Grundlovsbrud, havde det været en let Sag under de daværende Forhold at styre Udviklingen saaledes, at det vilde blive meget vanskeligt, maatte ugørligt igen at komme ind i grundlovsstridige Forhold. I Stedet derfor førte Regeringen